קולר תלוי בצואר עדים תלמוד לומר מדבר

שקר תרחק (סימן תלת"א תלמי"ד ותל"ת

בעל"י חו"ב מפרפו"מ שומ"ע ומפעי"ם)

*"מנין לתלמיד שיושב לפני רבו ורואה זכות

לעני וחוב לעשיר מנין שלא ישתוק תלמור

שרואה את רבו שמועה בדין שלא יאמר

אמתין לו עד שיגמרנו ואסתרנו ואבננו

שקר תרחק 'מנין לתלמיד שאמר לו רבו

יודע אתה בי שאם נותנין לי מאה מנה

איני מבדה מנה יש לי אצל פלוני ואיז לי

עליו אלא עד אחר כונין שלא יצמרף עכו

תלמוד לומר מדבר שקר תרחק האי מדבר

שקר תרחק נפקא הא ודאי שקורי קא

שקר אלא 'כגון דאמר ליה ודאי חד סהדא

אית לי ותא אתה קום התם ולא תימא ולא

שיודה לי במנה ויתחייב לי שבועה ואגלגל עליו שבועה ממקום אחר

שבועה ולא יגלגל עלי שבועה ממקום אחר תלמוד לומר מדבר שקר

כדי שיוציאו מנה ויחלוקו ת"ל מדבר שקר תרחק "מנין לשנים שבאו לדין

אחד לבוש סמרטומין ואחד לבוש איצטלית בת מאה מנה שאומרין לו לבוש

כמותו או הלבישהו כמותך ת"ל מדבר שקר תרחק כי הוו אתו לקמיה דרבא

מחוא חזי ורבגן הוא דפסלוהו: בפני בית דין ושלא בפני ב"ד כו': במאי

קמיפלגי אמרוה רבנן קמיה דרב פפא *בדון מינה ומינה בדון מינה ואוקי

באתרה קא מיפלגי ר' מאיר סבר דון מינה ומינה מפקדון מה פקדון מושבע

מפי עצמו חייב אף עדות מושבע מפי עצמו חייב ומינה מה פקרון בין בבית

דין ובין שלא בבית דין אף עדות בין בבית דין ובין שלא בבית דין ורבנן

סברי דון מינה ואוקי באתרה מה פקדון מושבע מפי עצמו חייב אף עדות

מושבע מפי עצמו חייב ואוקי באתרה מה מושבע מפי אחרים בבית דין

כדי שיקרא הדין על שמי ת"ל מדבר

"ואה זכות לפני שלא ישתוק • בפ"ק דסנהדרין (דף ו:) נפקא לן

יאם תאמר למה ירא מגלגול שבועה יותר משבועה זאת

מלא תגורו וכן דרך [הש"ם] בכמה דוכתי :

ישלא אתחייב לו שבועה ולא יגלגל עלי שבועה ממקום אחר .

קולר . בלשלת העון : ורואם זכות . ורבו החליף איני מבדם . משקר: יקום פתם. ושיהא סבור בעל דין שאתה בא להעיד ויודה אמת : ואבלגל עליו שבועה. שאיט מודה לי במקלת ואשביענו על ידי גלגול או שבועת קרקעות שאין נשבעין עליהן אלא על ידי גלגול: שלא

משלי

יסת החד בעל דין ושנים עדים יתורה אור והם בעלי דין: לבוש כמותו - שלח תגרום לנו לישא לך פנים או יסתתמו דברי שכנגדך מפני חשיבותך ואמר איך יאמיט בי בית דין על אדם חשוב כזה: מדבר שקר תרחק - וכיון שאיש מריבו מסותם מעמיד זה את שקרו : פוזמוקייכו · כמין אנפיליאות שמוחלומר "מדבר שקר תרחק *במנין לתלמיד

חשובים קללונ"ש בלע"ז: לא משא . אוהרה למקבל: קרי בים לא תשיא -אוהרה לבעל דין: שמע שוא . שהמטעים דבריו שלא בפני בעל דינו איט בוש מדברי שקר: ואשר לא פוב עשם - פסוק זה בספר יחוקאל: זה הבא בהרשאה -ומתעבר על ריב לה לו ושמה הרחשון נוח לו ונוח לפשרה יותר מזה שאינו יכול לעשות פשרה בממון אחרים: שיש עלים עסיקין · עוררין כמו (ברחשית כו) שם כשקר ורחשנא אמר "לא תענה ברעך עד

כי התעשקו עמו שמערערין על המחזיק בה וזה בא וקונה אותה ובוטח על חזקו שהוא איש זרוע : למעושי מלך -דתכן סנהדרין (דף יהי) לה מעיד ולה מעידין הותו: משחק בקובים . בעירבון *והמרחה שקורין פרמייל"ה: כל שכן מלך - דמדאורייתא לא חזי דכתיב (דברים יז) שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך והבא להעיד לריך לעמוד לפני הדיין

כדאמרן לעיל (דף לי) ודרך בזיון הוח לו: מכל משחק בקובים מדאורייתא חזיי שלא פסלה תורה אלא עד חמס שטטל בחזקה כמו י דף ז: (שופפים ט) ויגזלו את כל (העובר) לבעלי שכם ורבנן גזרו ביה ועשוהו ב

גזלן מדבריהם ואמרו אסמכתא היא ב ולא קניא וכיון דמדאורייתא חזי בס ת"ל מדבר שקר תראק רב כהנא מתני "מלא תשא לא תשיא "ואשר לא חיילא עליה שבועה ורב אחא סבריחוקא הואיל וסוף סוף אי מסהיד לא מקבלינן ליה לא קריכן ביה והוא עד: בדון יה עד. מינה ומינה בדון מינה ואוקי באתרה

פליגי . פרשה שלמדה דבר מחבירתה בגזירה שוה אם תעמיד אותו דבר בזו בתורת מה שהיה עומד במקום שלמדתו משם דהואיל ולמדתו ממנו 65: על כרחך ממנו תחזור ותלמדנו לכל משפטו או דון מינה ואוקי באתרה

כלומר לאחר שלמדתו משם והבאתו לכאן העמידהו כאן בתורת שאר דברים המפורשים כאן והשתא מפרש

לה וחזיל: ר' מאיר סבר דון מינה ומינה . לקמן (דף לד.) ילפיכן שבועת

השרות מה מושבע מפי אחרים האמור בשבועת העדות אינו אלא בבית דין אף מפי עלמו שהבאת לה ממקום אחר אינו אלא בבית דין : זה האקח שדה שיש

שקר בין בבית דין בין שלא בבית דין משמע : אף בעדות - אנ"ג דמושבע מפי אחרים האמור בשבועת העדות אינו אלא בב"ד כדאמרינן לקמן בשמעתין מפי עלמו דילפיכן מפקדון אפילו שלא בבית דין ומייתיכן ליה הכא כי החם :ורבנן סברי דון מינה . מה פקדון מושבע מפי שלמו חייב אף עדות מושבע מפי עלמו חייב :ואוקי באתרה כלומר לאחר שהבאתו לכלל שבועת העדות העמידהו כמשפט המפורש בשבועת בחרשאה ושפואל אמר

העדות בגזירה שוה דחחטא חחטא משבועת הפקדון למושבע מפי עלמו דכתיבא בשבועת הפקדון ולא כתיבא בשבועת העדות : דון מינה . מה פקדון מושבע מפי עלמו חייב דכתיב (ויקרא ה) אשר ישבע עליו אף עדות מפי עלמו חייב ומינה מה פקדון אפי׳ שלא בב"ד דהא ונשבע על

זוזי כנגד כל החוב ופרענא ליה : ישמע דברי בעל דין - בפ"ק בו הוומיי פטיומהלי דסנהדרין (דף ז:) מפיק ליה משמוע בין החיכם: דר הבה בהרשאה - כשעושה בשביל שהוא חלם ובעל טענות שמתעבר על ריב לא לג אבל כשטורה להביא לחבירו מעותת האין חבירו יכול לערוח מלוה בח פי מיי שם הלי ז קעביד: לך בני הוא דפסלוהו שוש"ע שם פ"ם ואף על גב דאמר לקמן (דף לב:) הכל בש ב מיי פ"ע מכלי מודים בעד מיתה דחייב משום דרבנן אכשרוה ואזלינן בתר דרבנן בתר תרוייהו אזליכן לחייבו דהתם

כיון דמדרבנן מועלת עדותו הרי יש

כאן הפסד ממון במה שלא העיד והכא

אש"ג דמדרכנן לא מהני עדותו מידי

כיון דמדאורייתא מהכי מיחייב:

שעתה תובעו וי"ל כגון שאין לו כדי

לו הרבה ממקום אחר וסבר אכפור

גם זה ואשתמיטנא עד דליהוו לי

לפרוע כל מה שיגלגל עליו כגון שחייב כה נד מיי פיין מהלי

קכנ סעיף מו : ל ל ם מיי כיי מהלי שבועות כלי א סמג נאוין כמא :

שלוחים כלי ה ועיין

לכ"מ טוש"ע ח"מ סיי

עין משפש נר מצוח

כג א מיי פכיב מהלי

בד ב מיי שם הלי ג

עדות סל' כ וכלכם ו סמג לאוין כת טוב"ע ה"ע סי' כה סעיף א

: 5353

מיען הלי ע והלכה י

סנהדרין הל' ב סמג

: סמג עשין קז

בז ח מיי' פכ"א מהלי

שם עושיע הית סיי יו

כעיף ה:

ברו מי מיי׳ שם הלי ז סמג לאוין רח

סנהדרין הל' ב המג

קו עוביע חית

מוש"ע שם סעיף ה:

מירי דהא לא מפקת מפומך שקרא אפי' הכי אסור משום שנאמר מדבר רבינו חננאל שקר תרחק "מנין לנושה בחבירו מנה שלא יאמר אמעננו במאתים כדי שראה וכן תלפיד לעני (31) וכות חובה לעשיר תלמוד לומר מדבר שקר תרחק 'מנין לנושה בחבירו מנה ומענו מאתים שלא יאמר אכפרנו בב"ד ואודה לו חוץ לבית דין כדי שלא אתחייב לו שראה רבו שמועה בדין שלא יניחנו עד שינשר הדין ואח"כ תרחק מנין לשלשה שנושין מנה באחר שלא יהא אחר בעל דין ושנים עדים שאמר לו רבו הלא ברי לך שאיני משקר ועכשיו אני נושה לפלוני מנה וכופר בו בוא עשי כדי ולא תאפר כלום שאפור בר רב הונא אמר להו שלופו פוזמוקייכו וחותו לדינא *"מנין לדיין שלא ישמע דברי בעל דין (חבירו) קודם שיבא בעל דין חבירו ת"ל מדבר שקר תרחק מנין לבעל דין שלא ימעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חבירו לעשות כן . וכן ג' שלא יעשר שנים מחז מדים ואחד בעל דיו וכן הנושה בחברו מנה שלא יפעננו מאתים כדי שיודה לו מוב עשה בתוך עמיו לב אמר "זה הכא בהרשאה ושמואל אמר זה הלוקח שדה שיש עליה "עסיקין: אינה נוהגת אלא בראוין להעיד כו' : ")לאפוקי מאי אמר רב פפא לאפוקי מלך ורב אחא בר יעקב אמר 'לאפוקי משחק בקוביא מ"ד משחק בקוביא "כל שכן מלך ומ"ד מלך אבל משחק בקוביא מדאורייתא בסנה וינלנל שבועה גם בו מנה ומונגין בו מאתים שלא יכפרנו גם שלא יכלכלו עליו שבועה. וכן לשנים שבאו לפני סמרשושין ואחר לכוש אצשלא בת מאה מנה שיהיה מלבושו שוח . וכן הריין שאינו רשאי לשמוע דברי בעל דין ער שיבא חברו . הני כל חד וחד מינייהו אין שלא בבית דין לא אף מושבע מפי עצמו בבית דין אין שלא בבית דין לא האי פרא סנין לבעל דין שלא בבית דין לא שלא יסעים דבריו לדיי קודם שיבוא חברו ת"כ מדבר שקר תרחק . רב

תשא שמע שוא.ובנידוו מוב עשה בתוך עמיו . רב אמר זה הבא עסיקין שיקנה

חמר

מלא בראוין להעיד למעומי מאי. רב פפא אמר למעומי מלך. אבל משחק בקוביא מדאורייתא מחוא חזי. ורכנן הוא דפסלוחו. רב אחא בר יעקב אמר למעומי משק בקוביא וכל שכן מלך: וחב"א עצמו בין מפי אחרים אין חייבין עד שיכפרוי בהן בכ"ד ואמרו (רבי) [רבנן] ר' מאיר סבר דון מינה ומינה. כלומר למידין שבועת העדות ונפש כי תהמא סשביעת הפקדון. מה פקדון מפי יב שנאמר וכחש בעמרו בפקדון. אף עדות נשבע ספי עצמו חייב. ומינה מה פקדון ביל בב"ד אם כחש בעמרו חייב אף שבועת העדות כן. ורני מילי בנשבע ספי עצמו אורים אינם חייבים עד שיכפרו בב"ד. וחבמים סברי דון מינה ואוקי באתרה מה פקדון מישבע ספי עצמו וחייב אף שבועת העדות נשבע מפי עצמו [חייב] ואוקי באתרה מה פקדון מישבע ספי עצמו היבי שנאמר וכחש. אף שבועת העדות נשבע מפי עצמו ב"ד אין שלא בב"ד לא. מפי אחרים בשבועת העדות אינו חייב אלא בב"ד שנאמר ושמעה קול אלה והוא עד אם לא יניד. ל) (אלא) כפר בו במקום שמתקיימת התגדה חייב אף מושבע מפי עצמו בב"ד אין שלא בב"ד לא.

ה) כ"ל אלמא דדוקא אם כפר כו במקום וכו" .